

Der er ganske enkelte Tilfælde, men ogsaa kun ganske enkelte, i hvilke der dispenseres derfra, og jeg kunde ogsaa tænke mig saadanne Tilfælde, i hvilke man maatte ogsaa fremtidig kunde komme ind paa noget saadant, nemlig med Hensyn til Subventionsapotekerne; klart er det for øvrigt, at Subventionen maa være højere, naar der skal være en eksamineret Medhjælper. Vil man imidlertid indstøtte en Bestemmelse om, at der paa dette Punkt skal være Dispensationsret, maa den i Virkeligheden indskrænke sig til saadanne Tilfælde, thi man vil dog vel ikke stryge Bestemmelsen om, at Disciple ikke paa egen Haand maa deltage i de vigtigere Forretninger i Apoteket? Den gode Sikkerhed, som vi nu have for, at Ulykkestilfælde paa Apotekerne ere sjældne, vilde da ikke holde sig længere. — Jeg skal ikke komme ind paa at omtale § 13, om hvilken man siger, at den er til for Farmaceuternes Skyld. Det er imidlertid ikke Tilfældet. Betingelsen for at kunne affætte den nuværende Ordning med, at Enten efter Apotekere eller at syge Apotekere drive eller bortforpagte Apotek, maa dog være, at man sætter Enten eller den syge Apoteker i Stand til at faa et Underhold. Gaar man hen og stryger § 13, bliver det ganske vist til Gavn for Apotekerne. Nej, Bestemmelsen er indsat for at kunne gennemføre alle de forskellige Indskrænkninger med Hensyn til de personlige Privilegier; hvad angaar Indehaverne af de reelle Privilegier, som rammes af de samme Indskrænkninger, da maa de naturligvis sørge for sig selv. — Jeg skal ikke tage alle de Spørgsmaal op, som i øvrigt ere fremkomne, men kun gøre nogle Bemærkninger hist og her. — Det ærede Medlem for Bogenfse (M. Nielsen) gjorde en Bemærkning om § 13, sidste Membreum, som ganske rigtig er sat til, efter at Forslaget har forladt Apotekerkommissionen, men ikke fordi Kommissionen ikke har været villig til at gaa ind derpaa, men fordi den betragter det som en Selvfølge. Naar der for at faa Bestemmelsen hurtig gennemført, gives Pension — og maa gives Pension — ogsaa til de Enten, hvis Mænd ikke have bidraget til Apotekerfonden, saa kunde man tænke sig den Mulighed, at Fonden til en given Tid ikke slog til; der maatte saa gives Tilskud til den, og der var da ikke andet end at sige, at Staten forstudsvis maatte udrede dette Tilskud. Derfor bør en saadan Bestemmelse findes i Paragraffen. I øvrigt tror jeg efter de Udtalelser, der fremkom i Kommissionen, at den ikke vil faa nogen praktisk Betydning, idet Fonden den 31te December 1896 ejede 9,785 Kr. 95

Ore, medens de Indtægter, den i Øjeblikket har, beløbe sig til 7,700 Kr. aarlig. Dette er jo en ret god Indtægt, der vilde svare til 7 Enters Pension, foruden at man tillige har en særlig Kapital. Jeg har i Anledning af det nævnte ærede Medlems Bemærkninger ikke villet undlade at opløse dette. — Hvad angaar Søndagstjeneste, da udtalte jo det ærede Medlem, at dette Spørgsmaal havde været drøftet i Apotekerkommissionen, hvor man imidlertid fandt det vanskelige, end man troede. Jeg antager i øvrigt, at det kommende Udvalg vil beskæftige sig med dette Spørgsmaal, og tror man, at man kan finde en hensigtsmæssig Løsning deraf, skal jeg for mit Vedkommende ikke have noget at indvende derimod. — Det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgtreds (Bust) hørte til dem, der vare meget misfornøjede med Lovforslaget. Naar det ærede Medlem imidlertid anførte, at Lovforslagets Hovedhensigt var at sørge for Farmaceuterne, har jeg jo noksom paavist, at det ikke forholdt sig saaledes. Det ærede Medlem fandt forskellige Mangler ved Lovforslaget, som jeg mener slet ikke vedrøre det. For det første sagde han, at det ikke behandler Spørgsmaalet om, hvorvidt Apotekernæring skal gaa over til at være fri Næring. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgtreds (Nørdam) talte ogsaa om dette Spørgsmaal, og mærkelig nok syntes han at have en lige saa stor Forkærlighed for at lade Apotekernæringen være fri som at lade den gaa over til Satsdrift. Det er jo et Standpunkt, som man ellers sjældent træffer; men det ærede Medlem syntes, at begge Dele vare at foretrække for det nuværende System. I Anledning heraf skal jeg sige, at det har Apotekerkommissionen slet ikke haft Anledning til at komme ind paa, thi selve Kommissoriet viste jo hen paa, at dens Behandling skulde foregaa under den Forudsætning, at man skulde vedblive at have de personelle Apotekerbevillinger, altsaa hverken fri Næring eller Statsdrift, og derfor havde den ikke Grund til at komme ind derpaa. Naar dette Punkt ganske i Forbigeaende er berørt i Apotekerkommissionens Betænkning, saa er det jo alene for at nævne de forskellige Maader, hvorpaa man kunde stille sig af med de reelle Apotekerprivilegier. Om den billigere Medicin har jeg allerede talt. Jeg tror i øvrigt ikke, man vil kunne skaffe meget billigere Medicin. Det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgtreds mente efter sine Beregninger, at dette nok vilde være gør ligt. Han regnede nemlig ud, at Statistikken havde vist, at Apotekerne kun havde en Udgift af 38 pCt. til deres Varer, medens de i Forhold til Udgiften havde en